

Nr 204.

Av herr **Andersson** i Hedensbyn m. fl., om ändring i villkoren för lån från arbetarsmåbrukslånefonden.

År 1933 inrättades den s. k. arbetarsmåbrukslånefonden. Från denna ha statslån utlämnats till landskommuner, vilka med anlitande härav, beviljat arbetarsmåbrukslån till skogsarbetare och därmed likställda arbetare för att bereda dem tillfälle att förvärva och iordningställa mindre lägenheter, ägnade att bereda innehavaren utkomst genom jordbruk, drivet vid sidan av annan verksamhet.

Under de år denna arbetarsmåbruksverksamhet varit i funktion har staten nedlagt stora summor för att stödja densamma. Enligt nu gällande författning — kungl. kungörelse 590/1940 — är det högsta lånebelopp en innehavare av dylikt småbruk kan erhålla 7,000 kronor. För det fall att låntagaren har mer än två minderåriga barn kan lånet kompletteras med ett särskilt statsbidrag med ett belopp av högst 1,000 kronor till täckande av de ytterligare byggnadskostnader, som föranledas av ökat bostadsutrymme. Tidigare gräns för lånen har varit lägre. Lånen ha under normala förhållanden kunnat anses tillräckliga för att åstadkomma ett arbetarsmåbruk, men med de stora stegringar i fråga om arbets- och materialpriser, som på senaste tiden ägt rum, är en högsta lånesumma av 7,000 kronor otillräcklig. För de låntagare, som först efter år 1938 påbörjat småbrukets iordningställande, föreligger ingen möjlighet att fullborda dessa inom den uppgjorda kostnadsramen.

I de flesta dylika fall har kommunen att träda emellan, vilket för en redan skattetyngd kommun blir bekymmersamt. Det skulle därför enligt vår mening vara önskvärt, om sådana arbetarsmåbrukslåntagare skulle kunna få sina lån utökade så, att de, utan att behöva anlita kommunens hjälp, erhålla möjlighet att färdigställa sina småbruk. En utökning av lånet med högst 1,000 kronor är en utväg, som vi anse önskvärd och nödvändig.

Under den tid verksamheten nu pågått ha rön och erfarenheter beträffande densamma i olika avseenden vunnits. Det vore säkerligen värdefullt för verksamhetens fortsatta bedrivande, att hithörande bestämmelser bleve föremål för revision. Sålunda torde det önskemålet, att bostadshuset finge tagas till något större, än vad egnahemsstyrelsens nuvarande föreskrifter medgiver — i regel icke större än 45 m² — vara rätt allmänt. Ett uppfyllande av ett sådant önskemål förutsätter sannolikt, att även sedan normala förhållanden inträda, den nuvarande högsta lånegränsen måste höjas.

Med stöd av vad som anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att arbetarsmåbrukslånen till sådana låntagare, som ännu icke kunnat fullborda sina små-

bruk och för fullbordandet äro i behov av ytterligare låne-
medel, må kunna höjas med ett belopp av högst 1,000 kro-
nor; samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära
utredning huruvida och i vilket avseende ändring i nu gäl-
lande lånevillkor och övriga föreskrifter bör vidtagas.

Stockholm den 24 januari 1942.

Lars E. Andersson

i Hedensbyn.

C. O. Carlsson

i Bakeröd.

K. E. Hansson.

Per Persson,

Norrby.

Aron Gustafsson

i Lekåsa.
